

Jeg kan, hvad § 1 angaar, billige, at der ikke maa oprettes nye Virksomheder eller finde Forøgelse af Fangstskibenes Antal Sted, uden at Landbrugsministeren først har indhentet Erklæring fra Lagtinget og derefter har indrømmet Tilladelse her-til. Jeg vil rigtignok gaa ud fra, at en saadan Tilladelse gives, naar Talen er om at oprette Stationer eller forøge nu be- staaende Virksomheder, der notorisk er i dansk Eje, og som gennem deres Virke vil kunne forøge Beskæftigelsesgraden paa Færøerne. Der findes paa Færøerne 3 Hvalstationer, hvoraf Stationen paa Thors- vig er den betydeligste, idet der derfra drives Hvalfangst med 5 Hvalbaade, hvor- imod Stationen paa Lobra i Fjor kun beskæftigede 1 Hvalbaad og Stationen paa Gjanneiri en Del af Sæsonen kun een, den øvrige Del af Sæsonen 2 Hvalbaade. Sta- tionen paa Thorsvig, der altsaa er den største, ledes af en norsk Bestyrer, og det er navnlig norsk Kapital, der er interes- seret i denne Station. Ogsaa Stationen paa Lobra er i norsk Besiddelse, men var i Fjor udlejet til en Række Købmænd paa Suderø, der drev den med Fordel, idet man, saa vidt jeg ved, fik skudt op imod 50 Hvaler. Om der i Aar vil blive drevet Hvalfangst fra Lobra, ved jeg ikke bestemt; saa vidt mig bekendt er der endnu ikke truffet endelig Afgørelse herom. Sta- tionen paa Gjanneiri er nu i færøsk Be- siddelse. Den har tidligere været i norsk Besiddelse, men den har kæmpet med for- skellige Vanskeligheder, og efter hvad jeg netop har erfaret, er det overmaade tvivlsomt, om denne Station i Aar vil blive udnyttet.

Det siges i Bemærkningerne til Lov- forslaget § 8, at Fangsten af Storhvaler synes aftagende. Dette er ikke rigtigt, tværtimod har man sikkert Lov til at sige, at Fangsten med Hvalbaad af Storhvaler under Færøerne er noget i Tiltagende. For øvrigt er der jo ikke Tale om Fangst af, om jeg saa maa sige, stationære Hvaler. Hval- trækket foregaar fra Midten af Maj Maaned indtil Midten af September Maaned, saa- ledes at Hvalerne i den første Halvdel af Sæsonen trækker fra Syd mod Nord og i den sidste Halvdel af Sæsonen fra Nord til Syd, og det er under Hvalernes Pas- sering gennem de færøske Farvande, Fang- sten finder Sted. Om nogen Rovdrift er der og har der i mange Aar ikke været Tale i Forbindelse med Hvalfangsten fra de færøske Stationer.

Jeg er noget betænkelig ved Bestem- melsen i § 6, der gaar ud paa, at der af enhver Bardehval og af enhver Tandhval

af mindst 11,3 m Længde, der indbringes til Færøerne, skal svares en Afgift af 600 Kr. I Henhold til Lov af 25. Februar 1916 var Afgiften fastsat til 300 Kr., og selv om Lagtinget i Henhold til Forslaget kan nedsætte Afgiften til 50 Kr. for de Sta- tioners Vedkommende, som er villige til at slutte Overenskomst med Lagtinget om Levering af Hvalkød paa de Betingelser, Lagtinget fastsætter, synes jeg alligevel, det er en meget høj Skat, der kan paa- lignes dette Erhverv. Hertil kommer, at den færøske Befolkning ikke har kunnet aftage alt det Storhvalkød, der er kommet paa Markedet i Fangstperioden. Jeg kan alligevel slutte mig til Bestemmelsen i § 8 om, at man ikke maa udføre Storhvalkød uden Amtets Tilladelse. Men Bestemmelsen om at forhøje Afgiften pr. Hval er jeg, som sagt, noget betænkelig ved i Betragt- ning af, at Værdien af Hvaler ikke er nær saa høj nu som for nogle Aar siden. Nu kan man naturligvis ikke bestemt fastslaa Værdien af en Hval, før der er jo, som bekendt, forskellige Arter og forskellige Størrelser, men gennemsnitlig tror jeg, man kan sige, at en Hval af de Arter, der findes ved Færøerne, i uforarbejdet Stand har en Værdi af omkring et Par Tusinde Kroner, maaske nogle faa Hundrede Kro- ner mere, og en Afgift som den fore- slaaede paa ca. 30 pCt. synes mig meget betydelig. Men i øvrigt forekommer Be- stemmelsen i § 6 om den Afgift, der skal svares af Dele af en afgiftspligtig Hval, mig noget kurios. Det hedder herom: „Af Dele af en saadan afgiftspligtig Hval svares en Afgift af 6 pCt. — dog ikke over 600 Kr. — af den Værdi, hvortil det indbragte af Sysselmanden eller to uvildige Mænd ansættes“. Altsaa, medens der af en hel Hval skal betales 600 Kr., hvilket, saaledes som Hvalens Værdi i Øjeblikket er, er ca. 30 pCt., skal der af Dele af en Hval kun betales 6 pCt., og saa tilføjer man oven i Købet „dog ikke over 600 Kr.“. Nu svarer et Beløb af 600 Kr. jo til 6 pCt. af 10 000 Kr., og naar en hel Hval ikke har større Værdi end et Par Tusind Kro- ner, eller naar det kommer højt en tre Tusind Kroner, er det ganske klart, at Dele af en Hval ikke kan komme op til en Værdi af 10 000 Kr. Naar jeg taler om Værdien af Hvalen, er det, som jeg før nævnte, Hvalen i uforarbejdet Stand.

I Fjor blev Prisen paa Hvalkød til Befolkningen fastsat til 6 Ø. pr. kg, og jeg tror i øvrigt, man kan være sikker paa, at Kødet under alle Omstændigheder vil blive afhændet til Befolkningen til lave